

aby od božího ráno VOTRAVOVALA!!! Pro tohle myslím psí panbůh stvořil Talidlo, aby fuurt a v jednom kuse prudila. Seš ospalej? Nevadí, já už nespim. A nespim už od půl pátý, tak ty taky nespi, je škoda času. Zatímco rozumné zrzavé stvoření jménem Rumíček si užívá váleníčka a spořádaně tluče špačky, tak Prudimíra obecná průůůdiiiii! Myslím, že si budu v noci dávat po hodinách budíka a budu jí chodit píchat prstem do pupku, ať je vzhůru, že taky nespim. Já prostě nesnáším tyhle aktivní tvory!! Ráno je zapotřebí langsam pohyb, rozvláčnej rozjezd, jinak se člověk zabije. Jí je to jedno. Hlavně, když se při tom bude něco dít! Jako by nestačilo co mě čeká za zahřívací kola, když pak jdeme ven. Zvládne to navolno pod schody a pak jí svoboda zmůže. Tohle je pro ní nevýhoda, pro kterou se fakt nedá pustit jen tak někde. Prvotní co totiž musí nutně udělat, a bez čeho nemůže dejchat poté, co dostane volno je, že se okamžitě katapultuje do prostoru. Teď už nepláchne v tom pravém slova smyslu, že vezme kramle, ale musí, musí se katapultovat, vyletět radostně, ale bez ohledu na to, kam vyletí. A není mnoho míst, kde jí tohle lze dopřát, aniž by jí člověk ohrozil. Protože v jejím podání je to opravdu dálka. Vyletí a pak se zas hned řítí zpátky, což už je skvělý, ale nepřemýšlí. Takže postupně fakt po malých krůčkách přenáším to volno od bytu, přes barák, na podestu a dál. Teď zvládne "už" schody před domem, tam jí to přepere. Ale už jsme se aspoň posunuly z podesty □ . Šichta no. Takže když jí to zas přepralo, byla zatčena potupně odvedena na podestu, stříhly jsme si to znovu a spořádaně došly na louku. Uvidíme jak dlouhej bude časovej úsek, než se od schodů dostaneme na louku. Ale jinak to bylo fakt na výbornou, hráli jsme si celou dobu s balonkama. Tady máme taky zádrhel. Nutně bych potřebovala odolnej, ale měkkej žužlobalonek s výdrží. Velkej. U malýho totiž hrozí, že ho ukousne a spolkně □ a ona ty žužlobalonky prostě taky zbožňuje. Je mi jí v tomhle líto, kdyby jen ničila, tak dobrý, bude vysoká spotřeba, ale je blbý, že se tím hodlá i žít. No nic, tak prozatím halt musí vystačit s tím co má, než něco vymyslím. No tak jsme si tak balonkovali a pak zas musela nutně Talířová dolů, k vodičce a řídit, takže jsme si ukázaly jak by to mělo vypadat, aby to bylo hezký (že teda za á až na povolení a že když se zavolá, tak že se prostě PŘIJDE a ne že ne... a tak jako podobně) . Tak jsme se učily, že se kačničkářům neuzírá ze snídaně, že salám v krabičce je tabu. Že kolem vodičky se spořádaně chodí sem a tam u pánčičky, taky že se tam sedá a čeká, že i u vodičky se dá hrát s balonkem a tak jako podobně. Pak se ještě řádilo na louce a pak pěkně spořádaně na vodítku domů. S vodítkem pěkně na jednom prstíčku si jí Koláče vedlo, tooooo se mi nikdáá nikdáá nevochoodíí! Hezky jsme pěkně fšící spořádaně prošli kolem uječený bílý koudele (nepochopím lehkomyšlnost lidí, neví co mám za psy a nechá čokla vyjízďet - navolno, kdyby jeden z nich chtěl, udělá z tý uječený koule dvě, ale páníka to netankuje, jen stojí a čumí. Ale pro nás

dobře, mohli jsme si procvičit povel: "Neřeš to a pojd" a pak šli zasejč běhat kolem zábradlí. A musím vám teda říct, že TALI JE NORMÁLNĚ UNTRWASRMANKA!!! Hrozně jí rozčílilo, že jí prchám a tak se prostě načtvála udála hrozivý "Háááf!" a..... procedila se zábradlím!!!!!! Vůbec nechápu, že se jí to podařilo, Rumíček je rozhodně menší, skladnější, ale neprocedí se. Ale flekatá stodola se procedila a já měla po hehe. Ukázala mi, že kdo se směje naposled, ten se směje poslední, dopadla mě a bylo. Potrénovali jsme hromadně průchod lidmi a nevšímání si rychlechodících do prasé a mohlo se jít dom. Nebo teda muselo, páč už dávno bimbalo sedm a já zas měla kalup. A.... aby bylo veseleji, neb u dveří jsem zjistila, že ten samý pejsek, jen jiná nožička - zas má Rumíček rozříznuto. Takže šup vytrít krev po baráku, zavolat kolegyni, že budu mít zpoždění, vydesinfikovat a..... fikaně zabalit Rumíčkovu noženku do prostěradla, kterým jsem pokryla jeho pelíšek. Neb měl pochopitelně tendenci si tlapátko oblemtat a já chtěla, aby tam nějaká tak betadina zůstala. Ne protestoval, ale asi měl chuť na betadinu jouda malej, takže začal blemtat to, co nateklo kolem. No je to moudrý pejsek, nechal si to vymluvit a taky si nechal noženku zababušenou v tom prostěradle. Odpolko už pak měl noženku vyzdravenou, takže mohl s Brtníkem a Tali řídit v polích o 106.